

De Tao van de Voorwaardelijke Liefde

In de oude wereld vroeg een leerling aan de meester:

"Meester, waarom doet liefde soms pijn?"

De meester glimlachte.

"Omdat veel mensen liefde verwarren met een overeenkomst."

De leerling fronste.

"Een overeenkomst?"

"Ja."

antwoordde de meester.

"Ik geef jou liefde."

"Jij geeft mij terug wat ik nodig heb."

Ze liepen samen naar een marktplein.

Mensen liepen af en aan.

Handelaren prezen hun waren aan.

Er werd gekocht.

Verkocht.

Geruild.

De meester bleef staan.

"Wat zie je?"

"Handel."

antwoordde de leerling.

De meester knikte.

"Veel relaties lijken meer op handel dan op liefde."

De leerling keek verbaasd.

"Hoe bedoelt u dat?"

De meester wees naar een koopman.

"Ik geef jou aandacht."

"Jij geeft mij waardering."

Hij wees naar een andere kraam.

"Ik geef jou trouw."

"Jij geeft mij zekerheid."

Nog een kraam.

"Ik geef jou liefde."

"Jij geeft mij het gevoel belangrijk te zijn."

De leerling werd stil.

Ze liepen verder.

Aan de rand van het dorp zat een man verdrietig voor zich uit te kijken.

"Wat is er gebeurd?"

vroeg de meester.

De man zuchtte.

"Zij hield niet meer van mij."

De meester knikte begrijpend.

"Of hield zij niet meer van wie jij voor haar was?"

De man keek op.

Hij wist geen antwoord.

Ze liepen verder.

Onderweg zagen zij een hond die zijn eigenaar begroette.

De hond sprong blij op.

Kwispelde.

Was zichtbaar gelukkig.

De meester glimlachte.

"Waarom doet hij dat?"

"Omdat hij van zijn baas houdt."

zei de leerling.

"Niet omdat zijn baas rijk is."

"Niet omdat hij succesvol is."

"Niet omdat hij altijd gelijk heeft."

De leerling moest lachen.

"Dat klopt."

Ze gingen zitten onder een oude boom.

"Voorwaardelijke liefde zegt:

Ik houd van jou zolang jij voldoet aan mijn verwachtingen."

De meester tekende een cirkel in het zand.

"Zolang je mij aandacht geeft."

Nog een cirkel.

"Zolang je succesvol bent."

Nog een.

"Zolang je mij gelukkig maakt."

De leerling keek naar de cirkels.

Steeds opnieuw draaiden zij om hetzelfde middelpunt.

Ik.

Plotseling zag hij het.

Veel liefdesverdriet ontstond niet omdat liefde verdween.

Maar omdat verwachtingen botsten met de werkelijkheid.

De meester keek naar de boom boven hen.

"Voorwaardelijke liefde is niet verkeerd."

zei hij.

"Niet?"

De meester schudde zijn hoofd.

"De meeste menselijke relaties bevatten voorwaarden."

"Vertrouwen."

"Respect."

"Eerlijkheid."

"Verantwoordelijkheid."

De wind speelde met de bladeren.

"Dat is normaal."

"Wat maakt het dan problematisch?"

vroeg de leerling.

De meester keek naar de horizon.

"Wanneer liefde verandert in bezit."

De leerling voelde dat dit belangrijk was.

"Wanneer de ander niet langer een mens mag zijn."

"Maar een leverancier wordt."

"Van aandacht."

"Van bevestiging."

"Van veiligheid."

"Van geluk."

De avondzon kleurde het landschap goud.

De meester vervolgde:

"Dan ontstaat teleurstelling."

"Waarom?"

"Omdat geen mens gebouwd is om de leegte van een ander volledig op te vullen."

De leerling dacht aan de mensen die hij kende.

Aan relaties die begonnen waren met verliefdheid.

En eindigden met verwijten.

Aan vriendschappen die bestonden zolang er iets te halen viel.

Aan mensen die elkaar liefhadden.

Maar elkaar tegelijkertijd probeerden te bezitten.

De meester stond op.

"Onthoud dit."

"Voorwaardelijke liefde is menselijk."

Hij keek naar de ondergaande zon.

"Maar wanneer alle voorwaarden om jou draaien,
houd je uiteindelijk vooral van jezelf."

De eerste sterren verschenen.

De leerling keek omhoog.

En langzaam begreep hij:

dat voorwaardelijke liefde niet verkeerd is.

Maar dat zij kwetsbaar wordt wanneer verwachtingen belangrijker worden dan
de mens zelf.

Want liefde sterft zelden aan gebrek aan gevoelens.

Zij sterft veel vaker onder het gewicht van voorwaarden die niemand werkelijk kan dragen.

De voorwaardelijke liefde vraagt:

“Wat krijg ik terug?”

De onvoorwaardelijke liefde vraagt:

“Kan ik de mens blijven zien?”

Daarom is voorwaardelijke liefde niet slecht.

Zij is slechts beperkt.

Zoals een handelaar waarde zoekt in de uitwisseling,
zo zoekt de voorwaardelijke liefde waarde in wederkerigheid.

Maar wanneer liefde uitsluitend een transactie wordt,
verandert de geliefde langzaam in een middel.

En waar de mens verdwijnt,
verdwijnt uiteindelijk ook de liefde.

Want liefde groeit niet door bezit.

Zij groeit door ontmoeting. 🕊️ 🌿

Haribol 🙏 🌿 ❤️

Deze Tao vormt een mooi tweeluik met **De Tao van de Onvoorwaardelijke Liefde**. De boodschap is niet dat voorwaardelijke liefde slecht is — vrijwel alle menselijke relaties bevatten voorwaarden. De vraag is eerder: *dienen de voorwaarden de relatie, of is de relatie er geworden om de voorwaarden te dienen?* Dat verschil bepaalt vaak of liefde groeit of langzaam verandert in een contract. 🕉️ ✨ ❤️